

Dosarul nr. 3ra- 867/22
2-20108581-01-3ra-24082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. A. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de Arcadie Bostan, reprezentat de avocatul Pruteanu Vasile,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Arcadie Bostan împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului de Management Operațional cu privire la anularea actelor administrative, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și achitarea indemnizației unice de concediere și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 18 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 3 septembrie 2020, Arcadie Bostan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Management Operațional al Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actelor administrative, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și achitarea indemnizației unice de concediere și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a menționat că, prin ordinul nr.7 din 30 ianuarie 2020 al Inspectoratului de Management Operațional al Ministerului Afacerilor Interne au fost încetate raporturile de serviciu ale reclamantului cu achitarea compensației bănești pentru concediile neutilizate și a indemnizației unice de concediere conform art. 49 alin.(4) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

La 25 mai 2020, reclamantul s-a adresat către Inspectoratul de Management Operațional al Ministerului Afacerilor Interne cu cerere, solicitând achitarea

tuturor restanțelor financiare prevăzute de legislația în vigoare la încetarea raporturilor de serviciu.

Iar, prin răspunsul nr.27/B-3 din 18 iunie 2020, Inspectoratul de Management Operațional al Ministerului Afacerilor Interne a respins cererea depusă.

Nefiind de acord cu răspunsul primit, la 10 iulie 2020, reclamantul a înaintat către Ministerul Afacerilor Interne cerere prealabilă cu solicitarea achitării tuturor restanțelor financiare.

Prin răspunsul nr. 44/15-3038 din 7 august 2020, Ministerul Afacerilor Interne a respins cererea prealabilă, susținând integral poziția Inspectoratului de Management Operațional.

În opinia reclamantului, răspunsurile contestate sunt neîntemeiate, fiind emise cu ignorarea prevederilor legislației în vigoare și a situației faptice a speței.

A invocat că, conform certificatului nr.13 din 25 februarie 2020 eliberat de Inspectoratul de Management Operațional, a îndeplinit serviciul în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, deținând funcții polițienești cu statut special și are o vechime totală în cadrul Ministerului Afacerilor Interne de 25 ani 01 luni 01 zile, totodată a îndeplinit serviciul militar în Forțele Armate de la 3 iunie 1988 până la 14 septembrie 1989, adică 1 an 03 luni 25 zile, ceea ce denotă că vechimea totală în cadrul Ministerului Afacerilor Interne constituie 25 ani 04 luni și 02 zile.

Prin ordinul nr. 61 ef. din 29 martie 2018 al Ministerului Afacerilor Interne, reclamantul a fost eliberat din serviciu, fiindu-i achitat o indemnizație unică de concediere în sumă de 115 315,94 lei, reieșind din vechimea calendaristică de 22 ani 8 luni 17 zile reflectată în certificatul nr. 01/15 din 21 ianuarie 2020.

Ca temei de plată a indemnizației a fost indicat art. 49 alin.(2) lit. e) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, adică vechimea calendaristică constituie 20-25 ani.

La 21 mai 2018, reclamantul a fost reîncadrat în serviciu în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, activând încă 1 an 7 luni și 09 zile, până la 30 ianuarie 2020, fiind eliberat din serviciu prin ordinul Inspectoratului de Management Operațional.

Respectiv, în opinia reclamantului, pârâtul urma să calculeze și să-i achite indemnizația unică în cuantum de 16 salarii lunare cu excluderea valorii indemnizației primite anterior.

În drept, și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza dispozițiilor pct. 4, pct. 9 din hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, pct. 3 al Regulamentului cu privire la modul de determinare a perioadei de vechime în muncă pentru stabilirea treptelor de salarizare, aprobat prin hotărârea nr.1231 din 12 decembrie 2018 a Guvernului, art. 49 din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 330 din Codul muncii.

Reclamantul a solicitat anularea răspunsului nr. 27/B-3 din 18 iunie 2020 al Inspectoratului de Management Operațional al Ministerului Afacerilor Interne și a răspunsului nr. 44/15-3038 din 7 august 2020 al Ministerului Afacerilor Interne, obligarea Inspectoratului de Management Operațional al Ministerului Afacerilor Interne de a calcula și achita indemnizația unică de concediere reieșind din

vechimea calendaristică de 25 ani 04 luni 02 zile, încasarea în mod solidar din contul pârâților pentru fiecare zi de întârziere a 0,3% din suma neplătită în termen a indemnizației unice de concediere calculată până la data achitării acesteia, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 10 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată (f.d.77).

La 11 septembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, Arcadie Bostan a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 10 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 8 decembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

Prin decizia din 18 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Arcadie Bostan și menținută hotărârea din 10 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Fiind investită cu judecarea cauzei în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a notat că instanța de fond just a stabilit că, în conformitate cu prevederile art.49 alin. (4) din Legea cu privire la statutul funcționarului public din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, reclamantul/apelant a beneficiat de întreaga sumă achitată ca indemnizație unică la concediere.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului privind plata indemnizației unice reieșind din vechimea de 25 ani 04 luni 02 zile, or, prin certificatul nr.13 din 25 februarie 2020 se confirmă vechimea totală a apelantului, nu și vechimea calendaristică a acestuia. Iar, potrivit art. 38 alin. (1) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cuantumul indemnizației unice variază în funcție de vechimea calendaristică, care include doar vechimea acumulată în funcții publice, care după cum urmează din certificatul nr.11 din 6 februarie 2020 al Inspectoratului de Management Operațional al Ministerului Afacerilor Interne, constituia la data de 3 februarie 2020 - 18 ani 10 luni și 22 zile, deci intimatul în temeiul art. 49 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 288/2016, a conchis just că apelantul urma să beneficieze de o indemnizație unică în mărime de 10 salarii lunare, ce constituia 115 200 lei, însă ținând cont de faptul că, anterior prin ordinul nr.61 ef. din 29 martie 2018 al Ministerului Afacerilor Interne au fost încetate raporturile de serviciu al lui Arcadie Bostan cu dispunerea achitării indemnizației unice în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciu, achitându-i indemnizație unică de concediere în sumă de 115 313,94 lei, respectiv apelantul a obținut minus 113,94 lei.

Curtea de Apel Chișinău a conchis că instanța de fond just a respins pretențiile cu privire la încasarea penalității pentru fiecare zi de întârziere a 0,3% din suma neplătită în termen a indemnizației unice de concediere, calculată până la data achitării acesteia, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, deoarece acestea sunt pretenții subsecvente celor principale.

Instanța de apel a concluzionat că hotărârea primei instanțe este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând

circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

La 3 iunie 2022, Arcadie Bostan, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu, a depus recurs, care ulterior, la 1 august 2022, a fost completată cu motivare împotriva deciziei din 18 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea actelor judecătorești emise de instanțele ierarhic inferioare, cu pronunțarea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

În argumentarea cererii de recurs, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept anterior expuse, recurentul a invocat că nu este de acord cu hotărârea contestată, deoarece instanțele ierarhic inferioare la adoptarea acestora nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 mai 2022, însă date privind notificarea dispozitivului deciziei lipsesc. Iar decizia motivată a fost notificată reprezentantului recurentului, avocatul Vasile Pruteanu, ulterior depunerii recursului motivat, la data de 13 august 2022 (f.d. 158).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Arcadie Bostan, reprezentat de avocatul Pruteanu Vasile, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 24 august 2022, prin intermediul oficiului poștal, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului depus de Arcadie Bostan, reprezentat de avocatul Pruteanu Vasile, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința din 15 septembrie 2022, Ministerul Afacerilor Interne a solicitat respingerea cererii de recurs, ca fiind neîntemeiată.

La 15 septembrie 2022, Inspectoratul de Management Operațional a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de Arcadie Bostan, cu menținerea deciziei din 18 mai 2022.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din

art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de

totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Arcadie Bostan, reprezentat de avocatul Pruteanu Vasile.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Arcadie Bostan, reprezentat de avocatul Pruteanu Vasile, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Nina Vascan

Nicolae Craiu